

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžfk/29/2018
Identifikačné číslo spisu: 1016200096
Dátum vydania rozhodnutia: 25.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1016200096.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu (v konaní sťažovateľ): NANOTECHNOLOGY CENTER, s.r.o., IČO: 46 010 343, so sídlom Panenská č. 18, 811 03 Bratislava, zast.: JUDr. Ľubomírom Šablicom, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Záhradnícka č. 27, 811 07 Bratislava, IČO: 31 784 208, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, IČO: 42 499 500, so sídlom Lazovná č. 63, 974 01 Banská Bystrica, vo veci všeobecnej správnej žaloby, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11. októbra 2017 č.k. 2S/10/2016-110, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Predmet kasačnej sťažnosti

1. Konanie o kasačnej sťažnosti zo 04.01.2018 (č.l. 123) sa týka prieskumu rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11. októbra 2017 č.k. 2S/10/2016-110 (ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým správny súd žalobu proti rozhodnutiu žalovaného č. 1726224/2015 z 01.12.2015 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“ - príloha č. 1 spisu správcu dane) vydanému v daňovom konaní zamietol.

2. Kasačná sťažnosť sa veľmi povrchným spôsobom opiera o nasledovný dôvod:

- § 440 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“, resp.

„Správny súdny poriadok“), t.j. správny súd nesprávne právne posúdil preskúmané rozhodnutie spolu s prvostupňovým rozhodnutím; sťažovateľ sa vo svojej argumentácii zamerával iba na polemiku so závermi žalovaného, k možným právno-aplikačným vadám sa sťažovateľ vôbec nevyjadril.

II.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

3. Preskúmaným rozhodnutím žalovaný ako odvolací finančný orgán konajúci v zmysle § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Daňový poriadok“) potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Bratislava (ďalej len „správca dane“) č. 20227437/2015/9104402/Para zo 14.05.2015 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“).

Podľa § 74 ods. 4 Daňového poriadku v znení relevantnom na preskúmanú vec odvolací orgán napadnuté rozhodnutie v odôvodnených prípadoch zmení alebo zruší, inak napadnuté rozhodnutie potvrdí. Odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti na ďalšie konanie a rozhodnutie, ak sú na to dôvody. Ak odvolací orgán rozhodnutie zruší a vráti vec na ďalšie konanie a rozhodnutie, správca dane alebo orgán, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, je viazaný právnym názorom odvolacieho orgánu.

4. Prvostupňovým rozhodnutím bola podľa § 68 ods. 5 a 6 Daňového poriadku žalobcovi ako platiteľovi dane (viď aj jeho IČ DPH) vyrubená daň z pridanej hodnoty (ďalej len „daň“, resp. „DPH“) s tým, že nárokovany odpočet za zdaňovacie obdobie október 2013 v tam uvedenej sume mu nebol priznaný.

Podľa § 68 ods. 5 Daňového poriadku v citovanom znení správca dane v rozhodnutí vydanom vo vyrubovacom konaní vyrubí daň alebo rozdiel dane oproti vyrubenej dani.

Podľa § 68 ods. 6 Daňového poriadku v citovanom znení správca dane v rozhodnutí vydanom vo vyrubovacom konaní určí rozdiel v sume, ktorú mal daňový subjekt podľa osobitných predpisov vykázat' alebo na ktorú si uplatnil nárok podľa osobitných predpisov.

5. Výrubenie dane pri aplikácii ustanovenia § 49 ods. 1 a 2, § 51 ods. 1 a 2 a nasl. ustanovení zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 222/2004 Z.z.“) správca dane odôvodnil tým, že šetrením za zdaňovacie obdobie boli zistené také skutočnosti a vykonané dôkazy, ktoré odôvodňovali potvrdiť výsledok daňovej kontroly uvedený v protokole z daňovej kontroly č. 9104402/5/5113316/2014/Bli z 19.11.2014 (ďalej len „protokol“).

Podľa § 49 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z.z. v citovanom znení právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Podľa § 49 ods. 2 písm. a) zák. č. 222/2004 Z.z. v citovanom znení platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

Podľa § 51 ods. 1 písm. a) zák. č. 222/2004 Z.z. v citovanom znení právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak

a) pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

Podľa § 19 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z.z. v citovanom znení daňová povinnosť vzniká dňom dodania tovaru. Dňom dodania tovaru je deň, keď kupujúci nadobudne právo nakladať s tovarom ako vlastník. Pri prevode alebo prechode nehnuteľnosti je dňom dodania deň odovzdania nehnuteľnosti do užívania, ak je tento deň skorší ako deň zápisu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností. Pri dodaní stavby na základe zmluvy o dielo alebo inej obdobnej zmluvy je dňom dodania deň odovzdania stavby. Pri dodaní tovaru podľa § 8 ods. 1 písm. c) je dňom dodania tovaru deň odovzdania tovaru nájomcovi.

6. Podľa správcu dane údaje fakturované na vstupe nenaplnili zmysel zdaniteľného obchodu na základe nasledujúcich skutočností:

1) umelo vytvorený reťazec nadväzujúcich predajov tých istých nehnuteľností uvedených aj v spornej faktúre č. 20130011 z 30.10.2013, ktorú vyhotovil dodávateľ VINOTÉKA 34, s.r.o., Bratislava, medzi spriaznenými osobami v zmysle nižšie uvedenej schémy:

predávajúci: spoločnosť OLAFSON, s.r.o. konajúca osoba: Ing. G. I.
kupujúci: spoločnosť VINOTÉKA 34. s.r.o. konajúca osoba: Ing. Z. I.
návrh na vklad doručený: 07.11.2013
kúpna cena: 1.000.000,-- € z toho DPH: 0,-- €

predávajúci: spoločnosť VINOTÉKA 34. s.r.o. konajúca osoba: Ing. Z. I.
kupujúci: NANOTECHNOLOGY CENTER s.r.o. t.j. žalobca konajúca osoba: E. B.
návrh na vklad doručený: 11.11.2013
kúpna cena: 4.674.000,-- € z toho DPH: 779.000,-- €

predávajúci: žalobca konajúca osoba: Ing. G. I.
kupujúci: spoločnosť OLAFSON, s.r.o. konajúca osoba: Ing. G. I.
návrh na vklad doručený: 19.11.2013
kúpna cena: 900.000,-- € z toho DPH: 150.000,-- €

predávajúci: spoločnosť OLAFSON, s.r.o. konajúca osoba: Ing. G. I.
kupujúci: fyzické osoby Ing. G. I. a R. Z. I. konajúca osoba: osobne FO
návrh na vklad doručený: 22.11.2013
kúpna cena: 999.000,-- € z toho DPH: 0,-- €

predávajúci: fyzické osoby Ing. G. I. a Ing. Z. I. konajúca osoba: osobne FO
kupujúci: fyzické osoby W. W. a G.V. W. konajúca osoba: osobne FO
návrh na vklad doručený: 28.01.2014
kúpna cena: 999.000,-- € z toho DPH: 0,-- €

t.j.

1) dodanie tovaru (kúpa rozostavaného rodinného domu VÍLA Ivanka a rozostavaného domu Ivanka - ďalej tiež „dotknuté nehnuteľnosti“) v prospech žalobcu v zmysle kúpnej zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti od žalobcom označeného dodávateľa VINOTÉKA 34, s.r.o., Bratislava (ďalej len „spoločnosť VINOTÉKA“), za ktorej údajné vykonanie vystavila spoločnosť VINOTÉKA (spornú) faktúru z 30.10.2013, t.j. v kontrolovanom zdaniteľnom období,

a) správca dane miestnym zisťovaním, najmä z 27.08.2014 preveril, že

i) na adrese sídla spoločnosti VINOTÉKA v historickej časti mesta absentujú bežné znaky existencie sídla spoločnosti,

(1) avšak ich následné doplnenie bolo potvrdené pri miestnom zisťovaní 24.09.2014,

ii) žiadosť o zapožičanie dokladov bola z adresy spoločnosti VINOTÉKA vrátená správcovi dane s poznámkou pošty „adresát je neznámy“,

(1) z adresy trvalého pobytu konateľa spoločnosti VINOTÉKA pána O. Z., Teplice, Česká republika sa rovnaká žiadosť vrátila s poznámkou pošty „adresát nezastížen“,

(2) dňa 06.10.2014 zaslal správca dane Ing. G. I. (bývalému konateľovi žalobcu) na adresu trvalého pobytu I. Č.. XXX, XXX XX B.- K., Česká republika, predvolanie na výsluch svedka, ktoré sa vrátilo s poznámkou pošty „neprevzaté“,

(3) dňa 28.10.2014 správca dane obdržal od Office manažera spoločnosti VINOTÉKA prísip, že omylom prevzali predvolanie svedka (bývalá konateľka pani Ing. Z. I. do 07.10.2013) a súčasný konateľ spoločnosti VINOTÉKA je mimo územia Slovenska,

b) z daňového priznania spoločnosti VINOTÉKA za IV.Q roku 2013 vyplýva, že

i) priznala príjem z predaja tovaru ako aj uviedla svoju daňovú povinnosť na DPH avšak túto neuhradila,

c) z odpovedí príslušného stavebného úradu a katastrálneho odboru správca dane zistil, že

i) súčasnými vlastníkmi rozostavaného domu sú W. W. a G., pričom predchádzajúcimi vlastníkmi boli osoby vyššie uvedené v prehľade,

ii) predmetné pozemky majú funkciu stavebného pozemku,

iii) stavebný úrad nevydal žalobcovi žiadne stavebné povolenie,

iv) stavebné povolenie na stavby VÍLA Ivanka a rodinný dom bolo vydané na stavebníka Ing. G. I. a Ing. Z. I.,

v) v roku 2013 bola riešená zmena stavebníka na OLAFSSON s.r.o., Panenská č. 18, Bratislava,

d) dňa 29.10.2014 bola spísaná zápisnica so splnomocneným zástupcom žalobcu (pán Ing. G. I.), ktorý sa však nevedel vyjadriť k otázkam týkajúcich sa prehľadu vzájomných započítaní pohľadávok a záväzkov:

i) z akého dôvodu spoločnosť VINOTÉKA dňa 30.10.2013 postúpila pohľadávku zo spornej faktúry už v deň jej vystavenia na spoločnosť COLLARD ENTERPRISES LLC, Vermont Avenue 1090, N.W. Washington DC 20005, Spojené štáty americké?,

ii) bol so spoločnosťou VINOTÉKA podpísaný protokol o odovzdaní a prevzatí nehnuteľnosti?

iii) vysvetlite podstatu postúpenia pohľadávky v zmysle napríklad Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 03.11.2013 medzi postupcom COLLARD ENTERPRISES LLC a žalobcom,

iv) či vie preukázať vznik pohľadávok a záväzkov formou zmluvných dokumentov,

e) v zmysle znaleckého posudku č. 49/2013 z 28.05.2013 (pre spoločnosť OLAFSSON, s.r.o.. Panenská č. 18, Bratislava),

i) všeobecná hodnota stavieb je v sume 1.737.330,07 €,

ii) všeobecná hodnota pozemkov je vyčíslená v sume 593.906,80 €, t.j. celkom 2.331.236,80 €,

iii) avšak sporná faktúra je vystavená na sumu 4.674.000,00 €,

f) dňa 19.11.2014 správca dane zistil, že na deň 28.10.2013 bola vyhlásená dobrovoľná dražba s cenou najnižšie podanou 1.350.000,00 €.

7. Na základe vykonaných dôkazov v zmysle § 24 Daňového poriadku (najmä preverenie chronológie postupných prevodov vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam, nakoľko väčšina vkladov vlastníckeho práva bola zrealizovaná v mesiaci november 2013, a osobnej účasti Ing. G. I., ktorý bol vo všetkých obchodných spoločnostiach pri predaji a kúpe dotknutých nehnuteľností) správca dane dospel k záveru, ktorý si osvojil aj žalovaný, že došlo k vytvoreniu reťazcu pri predaji, kde sú osoby personálne prepojené.

III.

Konanie na správnom súde

8. Proti preskúmanému rozhodnutiu podal žalobca za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“, resp. „Občiansky súdny poriadok“) prostredníctvom právneho zástupcu na Krajský súd v Bratislave žalobu z 26.01.2016. Po 01. júli 2016 krajský súd konal o podanej žalobe v zmysle § 491 ods. 1 S.s.p.

Podľa § 491 ods. 1 S.s.p. v citovanom znení platí, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Krajský súd v Bratislave ako správny súd posúdil zákonnosť preskúmaného rozhodnutia a postup správnych orgánov a po oboznámení sa s administratívnym spisom žalovaného dospel k záveru, že žalobe nie je možné priznať úspech. Preto postupom podľa § 190 S.s.p. prostredníctvom svojho rozsudku (ďalej len „napadnutý rozsudok“) vyslovil, že žalobu zamietá z nasledujúcich dôvodov.

Podľa § 491 ods. 1 S.s.p. v citovanom znení platí, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj

na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 190 S.s.p. v citovanom znení platí, že ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

10. S poukazom na relevantné ustanovenia Správneho súdneho poriadku, Daňového poriadku, zák. č. 222/2004 Z.z. ako aj na početnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“ a po podrobnej rekapitulácii skutkového stavu zachyteného v spise správcu dane, žalobných dôvodov a argumentácie žalovaného správny súd vyzdvihol účel daňového konania. V tejto súvislosti zdôraznil, že odvolací orgán konštatoval vecnú správnosť rozhodnutia správcu dane, ktorý po vykonanom dokazovaní ustálil, že predaj označenej nehnuteľnosti sa uskutočnil fakturačne a to s cieľom uplatniť právo na odpočítanie DPH z prijatej faktúry jednotlivými platiteľmi v reťazci dodávateľov a odberateľov a uplatňovať si takýmto spôsobom vzniknuté nadmerné odpočty.

11. So zdôraznením aplikácie ustanovení § 49 ods. 1 a odsek 2 písm. a), § 51 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z.z. ďalej vyzdvihol z toho vyplývajúce hmotnoprávne podmienky, na ktorých bezpodmienečné splnenie sa viaže nárok na odpočítanie DPH. Tu, nadväzujúc na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (rozsudok sp.zn. 5Sžf/17/2011 zo dňa 23. februára 2012 v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 24/2013 zo dňa 17. januára 2013), správny súd uviedol, že samotná skutočnosť, že v preskúmvanej veci bolo plnenie poskytnuté žalobcovi vykonané tam uvedenými dodávateľmi je irelevantné, pokiaľ skutkové zistenia spochybňujú žalobcovo tvrdenie o tom, že predmetný tovar alebo služba mu boli dodané ním uvádzanou spoločnosťou.

12. Tiež sa správny súd vyjadril k problematike fiktívnych obchodov ako aj judikatúre Súdneho dvora, ktorý objasňoval dôsledky podieľania sa na zneužití práva vyplývajúceho zo zásady neutrality DPH. Správca dane mal právo preveriť existenciu obchodu, prípadne odstrániť vzniknuté pochybnosti, avšak nemal povinnosť žalobcovi napovedať, akým spôsobom má okrem daňových dokladov, ktorých vierohodnosť vo vzťahu k ich obsahu bola vyhodnotením výsledkov rozsiahleho dokazovania spochybnená, preukazovať pravdivosť svojich tvrdení o skutočnom vykonaní deklarovaného zdaniteľného obchodu.

13. Čo sa týka skutkového stavu, správny súd uviedol, že správca dane rozsiahlym šetrením vykonal nie len tzv. formálnu kontrolu, ale skúmal aj ekonomickú realnosť uskutočnených transakcií. Zo schémy formálnych transakcií (viď bod č. 6) správneho súdu vyplynul záver, že žalobca nepreukázal zmysel obchodnej transakcie - kúpy dotknutých nehnuteľností.

14. V tejto súvislosti kasačný súd bude citovať závery správneho súdu nasledovne:

„ani nepredložil také dôkazy, ktoré by boli spôsobilé vyvrátiť dôvodný záver správnych orgánov, že konal v úmysle získať daňovú výhodu. Konštrukcia vzájomných započítaní pohľadávok a záväzkov spolu s predloženými zmluvnými dokladmi rovnako nedostatočne preukazovali úhradu dodávateľskej faktúry č. 20130011. Úvahy správnych orgánov týkajúce sa charakteru transakcií, ich časovej nadväznosti, personálnych prepojení, neunesení dôkazného bremena, neplatení vlastnej daňovej povinnosti a obštrukcii daňových subjektov korešpondovali so zásadou voľného hodnotenia dôkazov i formálnej logiky.

54. Pokiaľ ide o rozloženie dôkazného bremena medzi daňový subjekt a správcu dane, súd poznamenáva, že nie je úlohou daňových orgánov odstraňovať rozpory vzniknuté v rámci šetrenia správcu dane, ktorým sa overuje pravdivosť tvrdení žalobcu, ako aj pravdivosť skutočností uvedených na dokladoch predložených žalobcom. Je povinnosťou daňového subjektu, ktorý si uplatňuje nárok na odpočítanie dane z daňových dokladov, preukázať relevantnými dôkazmi, že nim uplatnený nárok bol oprávnený. [...]

55. Podľa názoru správneho súdu správca dane a žalovaný postupovali pri rozložení dôkazného bremena v súlade s rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR a Súdneho dvora EU (rozhodnutia citované vyššie). Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že žalobca v žalobe namietal rovnaké skutočnosti, ktoré namietal už v odvolaní proti rozhodnutiu správcu dane. Žalovaný sa v rozhodnutí napadnutom

žalobou podrobne vysporiadal so všetkými odvolacími námietkami, svoje závery náležite a zrozumiteľne odôvodnil, pričom súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje. Zo schémy deklarovaných transakcií však vyplýva, že účastníci reťazca v skutočnosti nemali záujem využiť daný tovar (nehnutelnosť) pre svoju potrebu a nemali ani za cieľ hľadať jeho konečných odberateľov. Súd sa stotožňuje so žalovaným, že uvedené tvrdenie potvrdzuje i tá skutočnosť, že pri takýchto transakciách absentovalo ich ekonomické opodstatnenie."

15. S poukazom na vyššie uvedené dôvody dospel správny súd k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

IV.

Obsah kasačnej sťažnosti / stanoviská

A)

18. Ako je uvedené v záhlaví proti napadnutému rozsudku sťažovateľ povinne zastúpený advokátom v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť, v ktorej zdôraznil nasledujúce sťažnostné body:

k § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p.: t.j. správny súd nesprávne právne posúdil vec

- v časti I. pod bodmi 1. až 24. kasačnej sťažnosti

o iba polemizuje s argumentáciou a závermi správcu dane,

o ďalej poukazuje na rozsudky Súdneho dvora (Halifax, Axel Kittel, Recolta Recycling SPRL),

o takisto zdôrazňuje, čím sa riadi režim zmluvných prevodov vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam,

o že prijal všetky opatrenia, ktoré je možné od neho dôvodne požadovať,

o v dôsledku prieťahov zahraničný záujemca od pôvodnej dohody odstúpil,

o preto sa musel realizovať „záchranný“ variant odpredaja dotknutých nehnuteľností za cenu 900.000,-- €, ako aj

o sa vyjadril aj k ekonomickej výhodnosti pripravovanej transakcie.

19. Záverom sťažovateľ s prihliadnutím na skutočnosti a právne názory, to všetko uvedené v časti I. bodoch 1. až 24. kasačnej sťažnosti, navrhol, aby kasačný súd po zákonom pokračovaní z dôvodu, že Krajský súd v Bratislave ako správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.), rozhodol tak, že napadnutý rozsudok zmení tak, že zruší preskúmané rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím a vec vráti správcovi dane na ďalšie konanie. Pre prípad úspechu si sťažovateľ uplatnil trovy kasačného konania.

B)

20. Z vyjadrenia žalovaného z 26.02.2018 (replika na č.l. 136) ku kasačnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ opakovane uvádza tvrdenia, ktoré uviedol v podanej žalobe, ktoré sú v kasačnej sťažnosti uvedené pod inými bodmi.

21. Ďalej žalovaný najmä prezentoval svoju argumentáciu, prečo je nesporná existencia predmetu plnenia ako aj že k dodaniu tovaru (zariadenie pizzerie) reálne došlo. Spochybnený bol iba dodávateľ a zariadenia žalobcovi, resp. vlastnícke právo tohto dodávateľa k predmetnému zariadeniu.

22. Záverom žalovaný navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol a napadnutý rozsudok potvrdil.

V.

Právne názory kasačného súdu

23. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež „Najvyšší súd“) konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas [§ 443 ods. 2 písm. a) S.s.p.], a s prihliadnutím na formálnu viazanosť posudzovania kasačnej sťažnosti [§ 453 ods. 2 časť vety prvej pred bodkočiarkou v spojení s § 439 ods. 3 písm. a) S.s.p.] a neviazanosť sťažnostným návrhom (§ 453 ods. 3 S.s.p.) kasačný súd

preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačnú sťažnosť je v zmysle § 461 S.s.p. potrebné zamietnuť, nakoľko po jej preskúmaní kasačný súd na základe nižšie uvedených právnych názorov dospel k záveru, že je nedôvodná. Takto kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol súbežne zverejnený tak na úradnej tabuli súdu ako aj na webovej stránke Najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25. februára 2020 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

24. Vzhľadom na vyššie uvedený obsah kasačnej sťažnosti musí na prvom mieste kasačný súd zdôrazniť, že zákonodarca výkon správneho súdnictva (najmä čl. 46 a čl. 142 ods. 1 ústavy Slovenskej republiky) založil iba na návrhovej slobode účastníka (v preskúmvanej veci sťažovateľa), t.j. na zodpovednosti za obranu svojich práv (vigilantibus leges sunt scriptae) v medziach čl. 13 Dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd, vybrať si podľa Správneho súdneho poriadku z prostriedkov ochrany ten najvhodnejší proti preskúmvanému rozhodnutiu či postupu správcu dane a následne proti napadnutému rozsudku. Preto kasačný súd nie je oprávnený do tejto procesnej slobody vstupovať.

25. V uvedenej súvislosti musí kasačný súd tiež zdôrazniť, že právo na súdnu ochranu (čl. 46 a nasl. ústavy Slovenskej republiky) nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzujúcim podmienkam (čl. 51 ods. 1 ústavy). To platí aj v prípade kasačnej sťažnosti ako mimoriadneho opravného prostriedku (§ 438 ods. 1 S.s.p.), ktorý nie je možné použiť „celoplošne“ na odstránenie nespokojnosti účastníka konania s akýmkoľvek rozhodnutím správneho súdu a ktorej aplikácia môže narušiť princíp právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (§ 145 S.s.p.).

26. Pôvodná úprava súdneho prieskumu rozhodnutí správnych orgánov vrátane inštitútu opravných prostriedkov sa od účinnosti Správneho súdneho poriadku podstatne zmenila s tým, že konanie o kasačnej sťažnosti má zabezpečiť tri rozdielne úlohy, a to rýchlu a efektívnu nápravu najpodstatnejších procesných pochybení, objasnenie otázok zásadného právneho významu ako aj zjednocovanie judikatúry. Je potom na zvážení sťažovateľa vrátane zvýšeného významu úlohy kvalifikovane právneho konania sťažovateľa (§ 5 ods. 5 v spojení s § 449 ods. 1 veta prvá S.s.p.), ktorú z uvedených úloh má ním podaná kasačná sťažnosť v správnom súdnictve plniť.

27. Zo zásady, že kasačný súd je dôvodmi kasačnej sťažnosti viazaný [§ 439 ods. 3 písm. a) a contrario § 453 ods. 2 veta druhá S.s.p.] jednoznačne vyplýva procesná povinnosť sťažovateľa s plnou zodpovednosťou za procesný výsledok navrhnutý v kasačnej sťažnosti [sťažnostný návrh podľa § 445 ods. 1 písm. d) S.s.p.] objasniť zákonným spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť opravného prostriedku, a náležite vymedziť dôvod kasačnej sťažnosti [§ 440 v spojení s 445 ods. 1 písm. c) S.s.p.]. V dôsledku spomenutej viazanosti kasačný súd nekoná nad rozsah (§ 453 úvod S.s.p.), ktorý sťažovateľ vymedzil v kasačnej sťažnosti uplatneným dôvodom.

28. Hoci sťažovateľ generálne namieta, že správny súd nesprávne právne posúdil preskúmvanú vec, t.j. meritum sporu [kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p.], tak v sťažnostných bodoch sumarizuje, resp. uvádza, ako správne poukázal žalovaný, tvrdenia, ktoré uviedol v podanej žalobe.

29. Iba zbežným porovnaním sťažnostných bodov 5. a nasl. kasačný súd dospel k záveru, že tieto sú obsiahnuté v bodoch 3. a nasl. žaloby, t.j. žalobca opakovaním svojich žalobných bodov pod označením, že ide o jeho sťažnostné body, obchádza svoju povinnosť ustanovenú v § 440 ods. 2 v spojení s § 445 ods. 1 S.s.p.

Podľa § 440 ods. 2 S.s.p. v citovanom znení dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Podľa § 445 ods. 1 písm. S.s.p. v citovanom znení v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných

náležitostí podania podľa § 57 uviesť

c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), [...]

30. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na to, že pokiaľ sťažovateľ uviedol ako dôvod kasačnej sťažnosti nesprávne právne posúdenie veci, potom s týmto kasačným dôvodom zákonodarca spája právnu situáciu, kedy správny súd na správne a zákonným spôsobom zistený skutkový stav (§ 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.) bez väd zaťažujúcich jeho rozhodovanie (písmena a/ až f/) nesprávne aplikuje objektívne právo v merite veci, a to spätne na takto zistený skutkový stav, bez možnosti opory v doterajšej ustálenej rozhodovacej praxi kasačného súdu (a contrario písmeno h/).

31. Uvedený dôvod je relevantný iba, ak je nesprávnosť aplikácie objektívneho práva správnym súdom (resp. nesprávne vyriešenie niektorej právnej otázky správnym súdom) zapríčinená chybným výberom normy hmotného práva alebo procesného práva, ktorá vo svojej hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Preto nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom konkrétne spočíva v tom, že použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

32. V uvedenej súvislosti musí kasačný súd zdôrazniť, že nakoľko zo sťažnostných bodov vyplýva iba nespokojnosť sťažovateľa s právne-aplikačnými závermi správcu dane a na neho nadväzujúceho preskúmaného rozhodnutia, tak toto musí kasačný súd odmietnuť s poukazom, čo sa týka rozsahu súdneho prieskumu, že správny súd sa mu venoval dostatočne.

33. Z obsahu napadnutého rozsudku nepochybne vyplýva, že správny súd sa tiež zaoberal základnými podmienkami vzniku práva na odpočítanie dane, medzi ktoré patrí preukázanie účelu zdaniteľného obchodu, t.j. že jeho výsledok (zdaniteľné plnenie) v zmysle § 49 ods. 2 zák. č. 222/2004 Z.z. použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ. Sťažovateľ až v texte kasačnej sťažnosti uvádza, že „Jej rozhodujúcim vkladom do transakcie bolo, že našla záujemcu o upravenú (dostavanú) nehnuteľnosť, ktorý bol ochotný zaplatiť cenu vyššiu ako štyri milióny eur. Využitie dvoch spoločností miesto jednej zrejme súviselo s rozložením rizika a úverového zaťaženia. Prítom dôležitou súčasťou vzťahu bolo, že pôvodný majiteľ nehnuteľnosti bol informovaný, že nikto nevie zaručiť či záujemca, ktorý je zo zahraničia, bude spokojný s úpravami a či nehnuteľnosť určite kúpi. Obe spoločnosti, VINOTEKA 34, s. r. o. a NANOTECHNOLOGY CENTER s. r. o. (žalobca/sťažovateľ) preto takto konali.

Je zrejmé, že vzhľadom na prietahy, ale možno aj na aj nedostatočnú mieru úprav pri záverečnom rokovaní, zahraničný záujemca od pôvodnej dohody odstúpil a realizoval sa „záchranný“ variant, a to, že nehnuteľnosť bola odpredaná neplatiteľovi DPH typu, ako bola spoločnosť OLAFSSON, s. r. o. za celkovú sumu 900.000,00 €."

34. Toto tvrdenie, navyše v predchádzajúcom daňovom konaní ani v súdnom prieskume nepodložené relevantnými dôkazmi, nemohol kasačný súd, ktorý je v zmysle § 445 S.s.p. viazaný skutkovým stavom platným a zisteným krajským súdom v čase právoplatnosti napadnutého rozsudku, potom preskúmať. Podľa § 454 S.s.p. v citovanom znení na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

35. Samotné tvrdenie sťažovateľa, že opodstatnenosť jeho žiadosti na priznanie odpočítania dane je osvedčená konaním správy katastra, ktorá povolila vklad prevodu vlastníckeho práva, nie je pre posúdenie konania správcu dane relevantné, lebo sa vôbec nevzťahuje na správu daní. Vzhľadom na hore vytýkanú absenciu sťažnostných bodov, t.j. čo sa týka nedostatkov obsahu súdneho prieskumu, nemohol kasačný súd v prieskume napadnutého rozsudku ďalej pokračovať a musí kasačnú súd zamietnuť.

36. Sťažovateľ argumentoval rozhodovacou činnosťou Súdneho dvora, ktorá je pre oblasť dane z pridanej hodnoty mimoriadne rozsiahla. Pre správne posúdenie veci podľa názoru kasačného súdu nie je podstatné, koľko „judikátov“ ten ktorý účastník cituje, ale rozhodujúce je, čo z týchto rozhodnutí Súdneho dvora je možno aplikovať na preskúvanú vec, teda k akým právnym záverom s ohľadom na obdobné skutkové okolnosti prípadu a relevantnú právnu úpravu správny súd v tam riešenom prípade dospel, a ako následne tieto právne závery dopadajú aj na preskúvanú vec.

V.

37. Kasačný súd vzhľadom na dôvod kasačnej sťažnosti uplatnený sťažovateľom uvádza, že napadnutý rozsudok spĺňa zákonné požiadavky na formálne i obsahové náležitosti rozsudku požadované v zmysle § 139 S.s.p. Uvedený rozsudok správneho súdu dostatočne vychádza zo zisteného skutkového stavu, ktorého právna subsumácia pod právo Únie a judikatúru Súdneho dvora bola riadne správnym súdom odôvodnená. Kasačný súd sa stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi obsiahnutými v napadnutom rozsudku o tom, že preskúvané rozhodnutie vykazuje znaky

a) správneho právneho posúdenia veci

b) je preskúmateľné a

c) zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo postačujúce na riadne posúdenie veci, týkajúce sa priznania práva na odpočítanie dane z pridanej hodnoty.

38. Počas konania kasačný súd mu z dostupných zdrojov nezistil a ani mu nebolo účastníkmi naznačené, resp. nedospel k záveru, že by sa vyskytli prekážky pre konanie z dôvodov neústavnosti alebo potreby výkladu komunitárneho práva aplikovaných právnych predpisov a súvisiacich právnych aktov orgánov Európskej únie, pre ktoré je potrebné konanie prerušiť, poprípade výskyt skoršej judikatúry, od ktorej by sa tento rozsudok odkláňal.

39. Kasačný súd v preskúvanej veci v súlade s ust. § 455 S.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by nariadenie pojednávania bolo potrebné.

40. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd postupom v zmysle § 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 1 S.s.p. na základe princípu úspešnosti sťažovateľa, čo v konaní o kasačnej sťažnosti nenastalo.

Podľa § 467 ods. 1 S.s.p. ustanovenia o trovách konania sa primerane použijú na kasačné konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 v spojení s § 439 S.s.p.).